

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25C/180/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112214335
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4112214335.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa : BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 45535108, zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, proti odporcovi : C. L., bytom Q. G., N. XX/A, za účasti vedľajšieho účastníka: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154, so sídlom v Skalici, Petrovská 10, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom v Chorvátskom Grobe, Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie 248,95 eura s príslušenstvom, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 248,95 eura s príslušenstvom z titulu neuhradenej zmluvnej pokuty. Navrhovateľovi právny predchodca pohľadávku postúpil. Odporca mal podľa zmluvných dojednaní riadne odoberať službu a platiť za ňu, túto povinnosť si neplnil a právny predchodca navrhovateľa vypožil SIM kartu odporcu z prevádzky, na základe čoho nezotrval odporca v zmluvnom vzťahu, počas doby viazanosti. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúru na zmluvnú pokutu v žalovanej výške.

Vo veci nebol vydaný platobný rozkaz. Bolo nariadené pojednávanie, ktoré sa konalo v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, odporcu, vedľajšieho účastníka na strane odporcu a jeho právneho zástupcu podľa § 101 ods. 2 O.s.p..

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými a to : zmluvou, overením totožnosti účastníka, faktúrou č. 7905173093, všeobecnými podmienkami, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka doručeným dňa 26.02.2013, vyjadrením vedľajšieho účastníka doručeným dňa 03.06.2013, vyjadrením navrhovateľa doručeným dňa 07.06.2013, dodatkom zmluvy, dodacím listom, špecifikáciou telefónov, prehľadom dobití služby Fix, pokusom o zmier zo dňa 31.07.2009 a zistil tento skutkový a právny stav :

Právny predchodca navrhovateľ s odporcom uzavrel zmluvu o pripojení a dodatok. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúru v júni 2009 na sumu 248,95 eura v ktorej uvádzal, že ide o zmluvnú pokutu. Pohľadávku postúpil na navrhovateľa. Navrhovateľ v návrhu a vyjadrení tvrdil, že

odporca mal podľa zmluvných dojednaní riadne odoberať službu a platiť za ňu, túto povinnosť si neplnil a právny predchodca navrhovateľa vypožičal SIM kartu odporcu z prevádzky, na základe čoho nezotrval odporca v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti. Súd navrhovateľa žiadal o dokladovanie dôvodu uloženia zmluvnej pokuty, teda dôkazu o odstúpení právneho predchodcu od zmluvy s odporcom pred skončením doby viazanosti. Konkrétne súd tento dôkaz žiadal spolu s predvolaním na pojednávanie. K vyjadreniu navrhovateľ predložil históriu dobíjania služby Fix, kde je v mesiacoch február, marec, apríl, máj 2009 uvádzaná pohľadávka 4,72; 13,72; 22,72 a 31,72. Bližšie navrhovateľ nedokladoval čo uvedené čísla znamenajú, či pohľadávky napr. boli uhradené, kedy, o akú menu išlo. Nepreukázal, či právny predchodca navrhovateľa odpojil SIM kartu odporcu, prípadne prečo. Vedľajší účastník na strane odporcu navrhoval návrh zamietnuť z dôvodu, že zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 488 O.z. záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 544 ods. 1 O.z. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 545a O.z. neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa § 559 ods. 1 O.z. splnením dlh zanikne.

Súd návrh navrhovateľa zamietol. V danom prípade išlo o spotrebiteľskú zmluvu. Súd mal výhrady k drobnému ťažko čitateľnému písmu zmluvy. V rámci zákonných ustanovení sa súd zaoberal žalovanou zmluvnou pokutou. Požadovanú zmluvnú pokutu chcel súd skúmať z pohľadu jej primeranosti zabezpečenému záväzku. Za týmto účelom bolo potrebné preukázať dôvod, či k uloženiu zmluvnej pokuty prišlo v zmysle zmluvných dojednaní a podľa zákona. Bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikom zmluvný vzťah. V zmluve bola dojednaná možnosť zmluvnej pokuty v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu a následného vypožičenie SIM karty zo strany právneho predchodcu navrhovateľa. Bolo v bode 3 prvej časti dodatku konkretizované, najmä za aké porušenia k vypožičeniu karty príde. Dôvod nerealizovania dobíjania konkrétne uvedený nebol. Odporca bol podľa zmluvy povinný včas a riadne pravidelne realizovať zmluvné dobíjanie (bod 1. d dodatku). Podľa druhej časti bodu 3 dodatku zmluvy o pripojení bol právny predchodca navrhovateľa oprávnený, v prípade nedobíjania dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie služieb, alebo od zmluvy o pripojení Fix odstúpiť. Podľa histórie dobíjania služby Fix mal voči odporcovi pohľadávku. O akú konkrétnu sumu išlo, čo sa s ňou stalo nebolo preukázané. Právny predchodca vystavil odporcovi faktúru na zmluvnú pokutu. V zmysle § 120 O.s.p. súd vykoná dôkazy navrhnuté účastníkmi konania prípadne dôkazy, ktoré považuje za potrebné pre rozhodnutie vo veci. Je na navrhovateľovi, aby preukázal svoje tvrdenia. V prípade nepredloženia požadovaných dokladov navrhovateľ znáša nemožnosť preukázania svojho nároku po hmotnoprávnej stránke neúspechom vo veci samej. Navrhovateľ napriek výzve súdu o predloženie dôkazu nepreukázal dôvod uloženia pokuty, existenciu pohľadávky v čase uloženia pokuty. Zmluva sa nedobitím kreditu automaticky nerušila. Právny predchodca navrhovateľa musel právnym úkonom voči odporcovi od zmluvy odstúpiť v čase pred skončením doby viazanosti. Až odstúpenie od zmluvy pre správanie sa odporcu by bolo dôvodom pre uloženie zmluvnej pokuty. Nepreukázaním tohto právneho úkonu neunesol navrhovateľ vo veci dôkazné bremeno. Z dokladov nie je jasné ani kedy nastal okamžik možnosti uloženia pokuty odporcovi, napr. z pohľadu premlčania. Súd dodáva, že zmluvná pokuta nezabezpečovala telefón, ktorý bol odporcovi poskytnutý. Tento odporca kúpil za cenu uvedenú v zmluve - kúpna cena. Údajná štandardná cena telefónu uvádzaná navrhovateľom nemá so zmluvným vzťahom nič spoločné, je pre posúdenie veci irelevantná.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne nevznikli.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. náhradu trov konania, keď boli teoreticky naplnené predpoklady na priznanie náhrady trov konania. Súd návrh zamietol z iných ako vedľajším účastníkom uvádzaných dôvodov, pričom sa s jeho právnym názorom nestotožňoval. Náhradu trov konania účastníkov, a aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd logicky posudzoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p., teda, že trovy súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech. V predmetnej veci išlo o spotrebiteľskú vec. Vo všeobecnosti sú navrhovatelia pravidelne v takýchto veciach zastúpení právnym zástupcom. Často sa pritom navrhovatelia v týchto veciach domáhajú nárokov v rozpore s platnými právnymi predpismi upravujúcimi spotrebiteľské spory, alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd to v takýchto prípadoch v jednotlivých konaniach ohľadne trov právneho zástupcu navrhovateľa zohľadní. Táto skutočnosť však neznamená, že odporca, prípadne vedľajší účastník na strane odporcu by mal byť zastúpený automaticky právnym zástupcom, a že nemožno objektívne posudzovať podľa § 150 O.s.p. nároky na priznanie náhrad trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Práva odporcu s poukazom na povinnosť súdu skúmať nárok navrhovateľa i bez námietok odporcu neboli ohrozené. Z tohto hľadiska súd nepovažoval za nutné, aby vedľajší

účastník na strane odporcu do konania vstupoval. Legitímnou formou, ktorou právnické osoby zriadené a zamerané na ochranu práv spotrebiteľa vo všeobecnosti prispievajú k sledovanej ochrane práv, je aj návrh na začatie konania alebo vstup do už začatého konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Pri využívaní tejto formy ochrany práv spotrebiteľa je ale potrebné zdôrazniť, že prejavom skutočného a úprimného záujmu o ochranu práv konkrétneho spotrebiteľa zo strany tej - ktorej právnickej osoby a logickým predpokladom efektívnosti ňou individuálne poskytovanej ochrany je, že: 1/. sa dôsledne oboznámi so všetkými okolnosťami charakterizujúcimi situáciu daného spotrebiteľa, 2/. nebude paušálne vstupovať („nanucovať sa“) do všetkých jej známych konaní, v prípade ktorých by mohla pôsobiť v procesnom postavení vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.), 3/. vstúpi len do tých konaní, v ktorých to reálne vyžadujú potreby toho, koho chce v konaní podporovať a kto má byť v zmysle zákona objektom ochrany - spotrebiteľa. Súd podotýka, že právne zástupca vedľajšieho účastníka oznámil vstup vedľajšieho účastníka do konania, na základe univerzálnej plnej moci, teda je nepravdepodobné, že by vedľajší účastník o konaní vôbec niečo vedel. Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal doručenie návrhu a príloh a priznanie trov konania v čase keď o veci vôbec nič nevedel. Aj vyjadrenie k veci bolo všeobecné, nacyklostylované. V zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. a zákona o ochrane spotrebiteľa 250/2007 Z.z. vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do konania. Úlohou a cieľom vedľajšieho účastníka v takom prípade je ochrana práv spotrebiteľa. Činnosť či nečinnosť zduženia by nemala spočívať, len v udelení univerzálnej plnej moci právnomu zástupcovi. Z toho vyplýva, že dané združenie by malo mať v svojich radoch osoby, ktoré vedia poskytnúť právne služby v oblasti spotrebiteľských sporov resp. iné odborne zdatné osoby. Úmyslom zákonodarcu bolo, aby združenie na ochranu spotrebiteľa vedelo poskytnúť kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi, prípadne ho podporí ministerstvo, z čoho vyplýva že nebolo úmyslom zákonodarcu, aby sa združenie na ochranu spotrebiteľa dávalo ďalej zastupovať právnym zástupcom, keďže ide o oblasť, v ktorej by sa mal vedľajší účastník vyznať. A ak by to predsa, len bolo z nejakého dôvodu nutné tak bez práva na náhradu trov konania. Z opačného pohľadu, ak by musel právny zástupca zastupovať združenie na ochranu spotrebiteľa v podstate nie je dôvod pre pribratie zduženia ako vedľajšieho účastníka, keďže takéto združenie by nevedelo naplniť predmet svojej činnosti. Daný vedľajší účastník na strane odporcu opakovane vstupuje do súdnych sporov, automaticky zastúpený právnym zástupcom, bez toho, aby vopred vedel o akú konkrétnu vec sa jedná, a či vôbec je potrebné do konania vstúpiť. Bez znalosti konkrétnej veci a požiadaviek odporcov oznamuje vedľajší účastník aj vstup do právoplatne skončených vecí (napr. 25C/313/2012, 25C/380/2012). Z prístupu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka sa súdu javí, že nejde o predmet sporu a odporcu, ale o trovy konania vedľajšieho účastníka. Vzhľadom na uvedené okolnosti mal súd za to, že zastúpenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu právnym zástupcom je účelové, samo o sebe nesleduje cieľ ochrany spotrebiteľa a narúša hospodárnosť konania, a preto náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal. Súd poukazuje na rozhodnutia: uznesenie KS Banská Bystrica 13Co/105/2012-99, uznesenie KS Banská Bystrica 17Co/91/2012-74, uznesenie KS Prešov 13Co/36/2012, uznesenie KS Banská Bystrica 16Co/100/2012-108, rozsudok KS Bratislava 3Cod 259/2011-208, rozhodnutie OS Bratislava I 7C/77/2011, uznesenia KS v Nitre 6Co/182/2012, 6Cdo 157/2011.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.